

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 7. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (alm. del) efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 17:

Hvad er ministerens holdning til, at udlændinge, der er blevet udvist af Danmark for bestandigt, fordi de har begået hård kriminalitet, kan få ophævet indrejseforbuddet, hvis de har opnået statsborgerskab i et andet EU-land, og vil ministeren oplyse, hvor mange udlændinge, der er udvist for bestandigt, som de seneste ti år alligevel har fået ophævet deres indrejseforbud af Udlændingestyrelsen, fordi de har opnået statsborgerskab i et EU-land?

Konkret er spørgeren blevet forevist to sager, hvor en for bestandigt af Danmark udvist udlænding atter har fået indrejse, idet vedkommende eksempelvis i Sverige eller Holland har modtaget nyt pas:

Sag nr. 1

X blev ved Østre Landsrets dom i 1990 idømt 3 års fængsel for overtrædelse af straffelovens § 191, samt udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. Den 11. april 2013 ophævede Udlændingestyrelsen indrejseforbuddet efter udlændingelovens 32, stk. 7. Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at X i 1998 var blevet svensk statsborger, og X siden sin udvisning ikke havde begået kriminalitet relateret til euforiserende stoffer. En opretholdelse af indrejseforbuddet var dermed ikke proportionelt i forhold til X's personlige og familiemæssige forhold, sammenholdt med baggrunden for udvisningen, jf. herved EU-opholdsbekendtgørelsens § 38.

Sag nr. 2

Y blev ved Højesteret idømt fængsel i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 288, samt udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. Den 11. oktober 2016 ophævede Udlændingestyrelsen indrejseforbuddet efter § 32, stk. 8. Udlændingestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at X havde fået hollandsk statsborgerskab, samt fået to børn, som var født i Holland. En opretholdelse af indrejseforbuddet var dermed ikke er proportionelt i forhold til EU-reglerne, jf. herved EU-opholdsbekendtgørelsens § 38.

Udlændinge- og Integrationsudvalget

2. november 2020

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 18385
Akt-id 1416237

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der behandler ansøgninger om ophævelse af indrejseforbud fra personer, der er omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed. Udlændingestyrelsen har i den forbindelse oplyst følgende:

"1. Det fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 7, at et indrejseforbud, der er meddelt en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, ophæves efter ansøgning, hvis den pågældendes personlige adfærd ikke længere kan anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel imod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. I vurderingen inddrages enhver ændring af de forhold, der begrundede udstedelsen af indrejseforbuddet.

Det fremgår af § 36 (tidligere § 38) i EU-opholdsbekendtgørelsen (Bek nr. 1457 af 6/10/2020), at afgørelser, der træffes efter udlændingeloven eller bekendtgørelsen i forhold til unionsborgere eller deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, skal overholde proportionalitetsprincippet og udelukkende kan begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde en sådan afgørelse. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes. Der må ved vurderingen ikke lægges økonomiske betragtninger til grund.

Bestemmelserne, der gennemfører artikel 32 i opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF), finder både anvendelse på udlændinge, der på tidspunktet for udvisningen var omfattet af EU-reglerne, og på udlændinge, der er blevet omfattet af EU-reglerne efter tidspunktet for afgørelsen om udvisning.

Det fremgår af EU-Kommissionens meddelelse fra 2009 om retningslinjer for en bedre gennemførelse og anvendelse af opholdsdirektivet (KOM (2009) 313 endelig udgave, s. 11), der bl.a. bygger på EU-Domstolens retspraksis, at en tidligere straffedom kun må tages i betragtning, hvis de omstændigheder, der førte til den pågældende dom, er udtryk for en personlig adfærd, der indebærer en aktuel trussel mod den offentlige orden. Det fremgår endvidere, at myndighederne skal basere deres afgørelse på en vurdering af den pågældende persons adfærd i fremtiden. Antallet og typen af domme, som den pågældende person tidligere er idømt, og de begåede lovovertrædelsers grovhed og hyppighed, udgør et væsentligt element i denne vurdering. Endelig fremgår det, at truslen mod den offentlige orden, der skal vurderes i forhold til den pågældendes adfærd, skal være til stede på det tidspunkt, hvor den restriktive foranstaltning

(her indrejseforbuddet) vedtages eller efterprøves af restinstanser eller de relevante myndigheder.

2. Efter Udlændingestyrelsens praksis kan et indrejseforbud ophæves efter udlændingelovens § 32, stk. 7, hvis en opretholdelse af indrejseforbuddet ikke længere kan anses for at være proportional.

Udlændingestyrelsen foretager en vurdering af den mulige trussel, som udlændingen aktuelt udgør, sammenholdt med sagens øvrige forhold og vurderer på den baggrund, om det er proportionalt at opretholde indrejseforbuddet. I vurderingen indgår f.eks. udlændingens personlige forhold og adfærd efter udsendelsen, herunder om den pågældende har begået ny kriminalitet i Danmark eller i udlandet. Der tages endvidere hensyn til den tid, der er forløbet, efter at udvisningsafgørelsen blev truffet samt baggrunden for udvisningsafgørelsen.

Ved vurderingen af, om et indrejseforbud, herunder et indrejseforbud meddelt for bestandig, kan ophæves, tager styrelsen udgangspunkt i de forhold, som udlændingen selv har anført til støtte for ophævelsen. Styrelsen kan derudover inddrage øvrige omstændigheder, idet styrelsen i fornødent omfang vil indhente yderligere oplysninger fra udlændingen med henblik på at kunne foretage en fuld prøvelse af spørgsmålet om ophævelse. Udlændingestyrelsen kan f.eks. anmode den pågældende udlænding om at indsende en straffeattest fra det eller de lande, den pågældende har opholdt sig i efter udvisningen af Danmark.

I forhold til sager om ophævelse af indrejseforbud for udlændinge, som på tidspunktet for udvisningen var tredjelandstatsborgere, og som efterfølgende har opnået statsborgerskab i et andet EU-/EØS-land eller Schweiz, kan styrelsen oplyse, at der foretages en vurdering af, hvorvidt det på baggrund af EU-reglerne om fri bevægelighed vil være proportionalt at opretholde udvisningen og dermed begrænse den pågældendes ret til fri bevægelighed. Der foretages en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag.

Udlændingestyrelsen kan derudover oplyse, at det kun er udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed, der kan ansøge om ophævelse af et indrejseforbud meddelt for bestandig.

3. Udlændingestyrelsen har i perioden fra den 1. januar 2011 til den 14. oktober 2020 truffet afgørelse om *ophævelse* af indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 7, vedrørende tre udlændinge, der var udvist ved dom for bestandig. To havde opnået statsborgerskab i et EU/EØS-land eller Schweiz efter udvisningen af Danmark og var dermed statsborgere i et EU/EØS-land eller Schweiz på tidspunktet for

afgørelsen om ophævelse af indrejseforbud. Den tredje var tredje-landsstatsborger omfattet af EU-reglerne om sekundær bevægelighed på tidspunktet for afgørelsen om ophævelse, men ikke på domstidspunktet.

I samme periode har Udlændingestyrelsen truffet afgørelse om *afslag* på ophævelse af indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 7, vedrørende 11 udlændinge, der er udvist ved dom for bestandig. Fem af de 11 udlændinge var statsborgere i et EU/EØS-land eller Schweiz på tidspunktet for afgørelsen om afslag på ophævelse af indrejseforbud. Tre af disse fem udlændinge havde opnået statsborgerskab i et EU/EØS-land eller Schweiz efter udvisningen af Danmark.

Opgørelserne er foreløbige og opgjort på baggrund af registreringer i det elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 14. oktober 2020 samt en efterfølgende manuel gennemgang. Generelt bemærkes, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da sagsbehandlingssystemet er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem og ikke som et egentligt statistiksystem.”

Det er min holdning, at en udlænding, der udvises, fordi den pågældende har begået alvorlig kriminalitet i Danmark, og tilmed bliver meddelt et indrejseforbud for bestandig, ikke uden videre skal kunne få et sådant indrejseforbud ophævet. Jeg har i den forbindelse noteret mig, at udtalelsen fra Udlændingestyrelsen viser, at det heller ikke er tilfældet, men at der altid foretages en konkret og individuel vurdering, hvor en vurdering af den mulige trussel, som udlændingen aktuelt udgør, indgår som et fast element.

Mattias Tesfaye

/

Charlotte Barslev